

skulde forhandle om, hvad der eventuelt fra vor Side ønskedes foretaget ved tredje Behandling.

Maa jeg sige til den højtærede Minister, at han er lidt uligevægtig i Dag, og denne Uligevægtighed giver sig ogsaa til Kende, naar han nu siger, at den bestaaende Arbejdsløshedsfond er tilvejebragt ved Bidrag fra Stat, Kommuner og Arbejdsgivere. Maa jeg dertil sige, at Kommunerne har aldrig nogen Sinde givet Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, og at Statens Bidrag ophæves med denne Lov. Med andre Ord, denne Fond er fremtidig Udtryk for Arbejdsgivernes Bidrag.

C. J. F. Sven: Jeg maa bestride, at Ministeren kan være forbavset over, at vi har været med til at stille dette Ændringsforslag. Under det Samraad, der fandt Sted med Ministeren i Gaar, reserverede vi os fuldt ud vor Frihed, idet det udtrykkelig blev betonet, at vi maatte forbeholde os vor Stilling i enhver Henseende. Det glæder mig, at Ministeren ikke er vred, men jeg forstod i øvrigt ikke Fortsættelsen, idet den højtærede Minister ikke var tilfreds med de to Timer, som Ministeren før ønskede til at sætte sig ind i Forslaget. Nu mente Ministeren, at Tiden til Fredag ikke var tilstrækkelig, at der maatte meget længere Tid til. Ja, vi er særdeles imødekommende, skulde det være et Par Dage til, spiller det ingen Rolle, og jeg kan ikke se, at Ministeren behøver at afvise en Venlighed fra vor Side her og sige, at efter den hittidige Optræden ønsker man ingen Venlighed. Åa, det kunde dog være, at Ministeren fortsat ønskede Velvillie og Imødekommenhed fra vor Side.

Ordføreren (Knud Kristensen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at jeg har aldeles ikke benægtet, at der var en Aftale mellem ham og mig, eller at jeg udtalte til ham, at jeg ikke syntes, der var nogen Anledning til at holde Udvalgs møde. Det benægtede jeg heller ikke i de første Udtalelser; jeg sagde netop, at der baade var noget rigtigt og noget urigtigt i det ærede Medlems Udtalelser, og saa nævnte jeg det urigtige. Det urigtige var, at jeg skulde have aftalt med ham, at han skulde forhandle med de Konserva-

tive. Det har jeg ikke opfordret det ærede Medlem til, det var det ærede Medlem, der meddelte mig, at det ønskede han at gøre. Det havde jeg ingen Bemærkning at gøre til.

Det andet, det ærede Medlem vilde skyde mig i Skoene, var, at det skulde være efter Aftale med mig, at det her stillede Ændringsforslag først var stillet i Dag i sidste Øjeblik (*Dahlgaard:* Det har jeg aldeles ikke sagt!). Det ærede Medlem nævnte, at det var en Aftale mellem ham og mig, at det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer og han skulde forhandle om, hvad der fra deres Side ønskedes foretaget ved tredje Behandling, og det er det, jeg har benægtet er rigtigt.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har ikke været forbavset over, at konservative Medlemmer af Udvalget er med til at stille det Ændringsforslag, her foreligger til Behandling, og jeg har heller ikke udtalt, at jeg var det, men jeg er forbavset over, at man har valgt fra Forslagsstillernes Side, og ikke mindst fra de konservative Forslagsstilleres Side, at hemmeligholde denne Sag, indtil den forelaa til Behandling her. Der har dog været rigelig Tid til at søge Forhandling ogsaa med mig om dette Spørgsmaal, saaledes at jeg kunde have haft Lejlighed til at gøre mig klart, hvad der har været bestemmende for det konservative Folkeparti til at forlade det Forslag, der forelaa ved anden Behandling, og stille det nye, som vi her har.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven undrede sig over, at jeg ikke beder om Sagvillie og Imødekommenhed i denne Vel. Der er ingen Plads for mig til at udtale Ønske derom; den Fremgangsmaade, man har ønsket at følge i denne Sag, har man jo bragt til Anvendelse, og derved er jeg naturligvis rede til at bøje mig. I denne Sag er der intet yderligere at gøre. Naar det ærede Medlem derfor taler om den Velvillie og Imødekommenhed, jeg paa et senere Tidspunkt maatte kunne faa Brug for, saa siger jeg, at den sætter jeg Pris paa til Løsning af de Opgaver, som jeg mener det nødvendigt at faa løst, fra hvilken Side en saadan Velvillie og Imødekommenhed end kan fremskaffes. Jeg har kun udtalt min Glæde over, at det hidtil er lykkedes paa afgørende Punkter at opnaa en saadan